

ΕΤΟΣ Α' ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΑΡΙΘΜ. 51
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομῆς: διὰ τὴν Ἑξωστρικὴν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἔξαμηνίαν, διὰ τὸν Ἑξωστρικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος·
Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος: κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 4 Ἰανουαρίου 1876.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περὶ ὀνόματός τις κοιλιόδουλος, ὁ Σαβαρίνος· ἂν δὲν ἀπατόμεθα, ἔλεγεν ὅτι τὰ καλὰ φηγητὰ πρόπει νὰ ἁμοιάζωσι τὰ ρητὰ τῆς Γραφῆς, τὰ ἐν ὀλίγαις λέξεσι πολλὴν περιέχοντα οὐσίαν. Σύμφωνας τῇ ἐπαγγελίᾳ ταύτῃ ἦτο ἡ κατωτέρω συνταγὴ τοῦ ἀρίστου κατ' αὐτὸν τῶν ἔδεσμάτων:

«Λάβε ἐλαίαν καὶ θές αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ κίχλας· τὴν κίχλαν ταύτην κλείσε ἐντὸς περδικίου καὶ τὸ περδικίον ἐντὸς φασιανοῦ. Ὅπτῃσον τὸ οὕτω καρυκευθὲν πτηνὸν καὶ ἔπειτα ἀνοίξας αὐτὸ, ρίψε τὸν φασιανὸν, τὴν περδικίαν καὶ τὴν κίχλαν καὶ φάγε μόνῃν τὴν ἐλαίαν, ἥτις θέλει περιέχει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἄρωμα καὶ τῶν τριῶν.»

Ἡ συνταγὴ αὕτη εἶναι καθ' ἡμᾶς· τὸ ἄκρον ζωτον οὐ μόνον τῆς μαγειρικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλευτικῆς εὐγλωττίας. Οἱ ἡμέτεροι ἕως ἀγορηταὶ ἀνήκουσιν εἰς ὅλως διάφορον σχολὴν. Μικροσκοπικὸν κόκκον οὐσίαν ἀναλύουσιν εἰς πῖθον λέξεων, τὸ περιεχόμενον τοῦ πῖθου τούτου κενόουσιν εἰς λίμνην ἀπεραντολογίας, ἐξ ἧς ἀντλοῦντες τὸ ἀραιὸν βρυστὸν κατακλύζουσι τὴν βουλὴν διὰ τριῶν καὶ τετραῶν ἀρδεύσεων.

Ἡ συνάδελφος ἡμῶν «Punch», ἐφ' ὅσον συνεδριάζει τὸ Κοινοβούλιον, προσφέρει καθ' ἑβδομάδα εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς φλιζάνιον ποτοῦ πινος, ὅπερ ἀποκαλεῖ «Essence of Parliament», ἥτοι «κοινοβουλευτικὸν ἀπόσταγμα». Τοιαύτην σκευασίαν ἐπιχειρήσαντες πολλάκις καὶ ἡμεῖς νὰ παρασκευάσωμεν δι' ἐξατμίσεως τῆς αὐτόχθονος ῥήτορείας, ἠναγκάσθημεν πάντοτε νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἐπιχειρήσεως, μὴ εὐρίσκοντες ἀποστακτικὰς μηχαν-

νὰς ἀρκούσας πρὸς συμπύκνωσιν τοιοῦτου βρυστοῦ. Μετὰ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐξατμίσεις τὸ πρῶτόν τῆς ἀποστάξεως παρίστατο ὡς πρότερον ὑδατώδες, καὶ τοιοῦτον πάντοτε ἀπέμεινε, μέχρις οὗ ἐξηντλοῦντο ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν καὶ τὰ ξύλα.

Ἐπὶ Κρόλου τοῦ μεγάλου ἦνθει ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἰδιαιτέρα τις τάξις σφῶν ἀνθρώπων, οἵτινες εἶχον ἀναγνώσει τὸν Ἀριστοτέλη, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἐπορίζοντο τὸν ἐπιούσιον ἔρτον ἡμιλοῦντες· ἐκ τοῦ προχείρου εἰς ὀμηγήρεις περὶ «Πατὸς γρωστοῦ πράγματος καὶ ἡτιῶν ἄλλω ἀκόμη», «De omni re scibili et euidensia n aliis». Ὡς ἀπόγευμα τῆς τοιαύτης εὐγλωττίας παραθέτομεν τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ τότε ἀκαδημαϊκοῦ Ἀλκουίνου: «Ὁ θάνατος εἶναι ἀποδημία εἰς ἀγνώστον ὄχθας, ὄχθη δὲ λέγεται τὸ ὄριον τῆς θαλάσσης, ἥτις εἶναι ἡ κατοικία τῶν ἰχθύων καὶ ἡ λεωφόρος τῶν πλοίων κτ.λ.

Ἄν εἰς τὴν περικοπὴν ταύτην τοῦ Ἀλκουίνου προσθέσωμεν καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τῶν ἡμετέρων ρητόρων, τοῦ κ. Ἐπ. Δελιγεώργη, ὀρισμὸν τοῦ πλοίου, «τὸ πλοῖον εἶναι κινητὸν προσωρισμένον τὰ μέρη ἀπομεμακρυσμένον», θέλομεν ἔχει πλήρη εἰκόνα τῆς εὐγλωττίας, οἷα ἡμαῖζεν ἐν Εὐρώπῃ μεσοῦντος τοῦ ἐνάτου αἰῶνος καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ λήγοντος τοῦ δεκάτου ἐνάτου.

Ὡς αἱ λοιπαὶ ἐγδοόκοντα τέσσαρες ἡμῶν ἐν Ἀθήναις συνάδελφοι, οὕτω καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει τὸν στενογράφων καὶ τῷ θεωρεῖω τῆς Βουλῆς, παρ' οὗ καθ' ἑβδομάδα λαμβάνει φύλλα χάρτου, ἱκανὰ πρὸς κατασκευὴν ἐκτὸν τοῦλάχιστον πεττιναρίων. Ἄλλ' ἂν πρὶν δώσῃ εἰς αὐτὰ τοιοῦτον προσωρισμὸν, ζητήσῃ νὰ διδῶν τι νεώτερον παρὰ τῶν ἡμετέρων ρητόρων, τοῦτο μόνον μανθάνει «Ὅτι τὸ Σύνταγμα εἶναι λογικόν» ἔτι ὁ πατριωτισμὸς εἶναι καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα, ὅτι τὸ νόμισμα ἔχει οὐ μόνον

ήμος αλλά και σχήμα» απαρκλίσκω; όπως εκ του νεωστί ανετείλαντος περιοδικού ή 'Αθηνών; εδιδάχθημεν ότι «ή καθαριότης του στόματος είναι αναγκαία προς (ιατηρήσιν των δόδων).»

Εν τούτοις εις έκστρέμειν, άρρώσιν και στενογράφησιν άγορεύσεων, αϊτινες ούδέν άλλο είναι ειμή κομβολόγικα τοιούτων μαργαριτών, αϊ ήμέραι διαδέχονται τας ήμέρας και αϊ σύνοδοι τας συνόδους, και μένουσιν άνευθουνοι αϊ ύπουργοί, μεταίωρος ή άξία του ταλήρου, άνοικτή ή ύβρα του ύπουργείου των Έσωτερικών εις όργωήκοντα και ένα ύπεραριθμους γραφεία και προσιτή ή έκλογική κάληπη εις θηλάζοντα ή άποθανόντα έλλογεία.

Εν Γαλλία και Ίταλία, κατά πάσας τας πολυανθρώπους συνοικίας, βλέπει τις έστημένα ξύλινα παραπήγματα, και έντός αυτών γερόντια διοπτροφόρα, έχοντα τράπεζαν μετά χειρίου και καλαμάριον ένώπιόν των, και παρ' αυτού; έτε μόν στρατιώτην, έτε δέ μαγειρίσαν, άχθορόρον ή γεωργόν. Τα άγαθά ταύτα γερόντια είναι αϊ λεγόμενοι «δημόσιοι γραφεία» ή σκρίπτορες κατά τους Βυζαντινούς; άναδεχόμενοι να συντάσσωσι άντι έκτώ σολδιών τας έπιστολάς των άγραμμάτων, ούχι καθ' ύπαγρέυσιν, άλλ'έξηγουντος εις αυτούς έν συντόμω του στρατιώτου τι έχει να ειπή εις την μαγειρίσαν ή του άποδημόντος γεωργού εις την Πνελόπην του.

Την παραδοχήν τοιούτου τινος συστήματος νομιζομεν κατεπέγουσαν προς σωτηρίαν των έν τή Βουλή συζητήσεων από του πελάγου; τής πολυρητορείας. Έκαστον κόμμα δύναται να όρίσθι ένα έρμηνευτήν, έννοούντα την γλώσσαν των μη ειδότων να λαλώσι και μεταδίδοντα τας ιδέας αυτών εις την Βουλήν.

Τό καθ' ήμεις φρονούμεν ότι προς πρακτικήν διαφώτισιν τής Βουλής επί των άναρνούμενων ζητημάτων άρκεί ό κ. Τριούπης; προς θάμβωσιν αυτής διά τής εύγλωττίας του ύπεραρκεί βεβαίως ό κ. Δελιγεώργης και προς ψυχαγωγίαν τής ό κ. Ζωχιάς.

Εις τους λοιπούς ρήτορας εύχεται ό «'Ασμοδαίος;» εγγλωττίαν ίχθύος, παραθέτων κατωτέρω άπόσπασμα άγορεύσεως του άξιότημου κ. Μπούμπουλη, ίνα άποδείξη πίσσον εύσεβής είναι ή ευχή του.

Σενογραφικόν άπόσπασμα εκ τής άγορεύσεως του βουλευτού κ. Μπούμπουλη περί κατασκευής Πρωτοδικείου έν Κορινθία.

Κύριοι Βουλευτάι, ή πρότασις περί πιστώσεως Πρωτοδικείου του Κυρίου Ύπουργού διά την Έπαρχίαν τής Κορινθίας είναι πρότασις λίαν επαινετωτάτη. Η αίτία διά την κατασκευήν του Πρωτοδικείου τής Κορινθίας είνε τριπλάσια· α) είναι ανάγκη τής κοινωνίας, διότι ή κοινωνία τής Κορινθίας δικαιοῦται να έχη Πρωτοδικείον διότι δέν έχει συγκοινωνίαν· β) είναι και ανάγκη πολιτική διότι ή παραχώρησις ενός Πρωτοδικείου εις την Κορινθίαν είναι άπαίτησις τής Ιστορίας. Πώς θέλετε οί ζένοι πρώτην φράν διερχόμενοι από την Κορινθίαν να έννοήσωσιν από

τά πρώτα αισθήματα του πολιτισμού, τα αισθήματα τής Ελλάδος, όταν δέν έχη Πρωτοδικείον να δικάζη τόσας δίκα;· Ό μακαρίτης Όθων είχεν εις τον νοῦν του και τού; ειπε και τού; ύπεσχέθη να έγκαταλείψωσι τού; οίκους των διότι είχον πυρετού; αλλά πολλάκις τού; τό ύπεσχέθη και ή Κυβέρνησις και πολλάκις τό επανέλαθεν, έν τούτοις εξ ήσων τού; ύπεσχέθη τίποτε δέν έπραγματοποίησε· γ) ή παραχώρησις του Πρωτοδικείου εις την Κορινθίαν είναι και ζήτημα διά την Ιστορίαν. Γελάτε! Γελάτε! Άλλά θα σιωπήσετε, έσον και άν γελάτε, διότι έγω ήμιλώ διά την Ιστορίαν, ή όποις δέν γελά και άν γελάτε άκόμη, δικαιοῦμαι να οίκτηρω εκ βάθους καρδιάς τού; γελώντα; περιφρονών τον σαρδονικόν γέλωτα. Άνγνωρίζω την ανάγκην διά πολλας έπαρχίας Πρωτοδικείων και έλπίζω άνευ ούδεμις αίτιολογίας ή Βουλή να παραδεχθῃ την παρολογήν τής κατασκευής Πρωτοδικείου έν τή Κορινθία κτλ.

ΣΚΝΙΠΕΣ

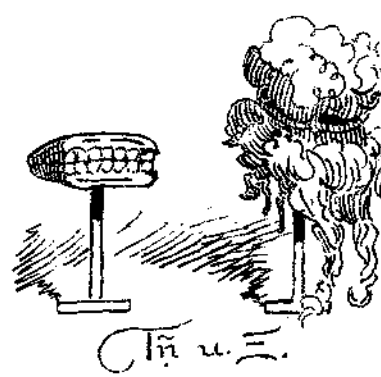
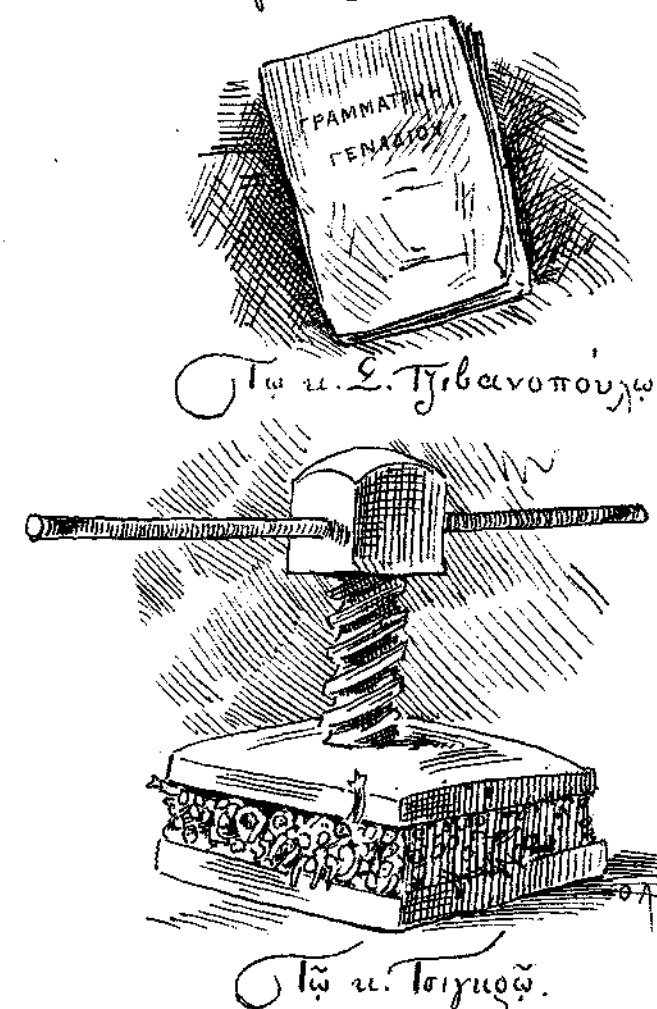
Τό πυρλαϊκόν ζήτημα εύρίσκεται εις την άκόλουθον στάσιν: ό άξιότημος κ. Πύργας δέχεται συγχαρητήρια επί τῃ διορισμῃ αυτου, οί δέ μη όρεγόμενοι τοιούτου συναδέλφου καθηγηται εύρίσκοντα ένώπιον φοβερού διλήμματος διότι ά μόν θελήσωσι να διαμαρτυρηθώσιν από τούδε, ό άρμόδιος ύπουργός δύναται ν' άπαντήσθι αυτοί; ότι ούδέν έγένετο, άν δέ περιμείνωσι την έπίσημον κοινοποίησιν του διορισμού, θέλει άπαντήσθι, ότι τα γινόμενα ούκ άπογίγγονται.

Ό; λύσιν του τοιούτου κόμβου, ό «'Ασμοδαίος» λαμβάνει τό θάρρος να ύποβάλλη εις τού; κ.κ. καθηγητάς τῃ σχέδιον τής άκολουθου κοινοποιήσεως προς τό Ύπουργείον τής Παιδείας.

Κύριε Ύπουργέ, Από τινων ήμερών κυκλοφορεί άπαισία φήμη, καθ' ήν ή Ύμετέρα Έξοχότης, πιεζομένη υπό κ. του Πρωθυπουργού ύπεβάλετε ήδη εις την βασιλικήν ύπογραφήν διάταγμα, δι' ου ό κ. Πύργας διορίζεται καθηγητής έν τῃ Ε. Πανεπιστημίω.

Η καθ' εκάστην επίτασις τής διαδόσεως ταύτης, παρέχει εις τού; καθηγητάς τής Ιατρικής σχολής την εύκαιρίαν να διαδηλώσωσι την προς ήμεις ύπόληψίν των, βεβαιούντες την Ύμετέραν Έξοχότητα ότι έθεώρησαν ως συγκοφανίαν κατὰ του χαρακτήρος και τής γνωστής Ύμῶν νομοσύνης, έσα έρρήθησαν περί του διορισμού του κ. Πύργα, όστις, άν ήλήθευεν, ήθελεν έχει άμεσον συνέπειαν την έν σώματι παραίτησιν ολοκλήρου τής Ιατρικής Σχολής.

Δέξασθε κτλ.

Κατ' άλλους πάλιν συμφέρει μάλλον ν' ἀφελθῆ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ ἀνενοχλήτως ὅσους θέλει συντρόφους τῶ κ. Σ. Τζιβανοπούλω, ἵνα ἡ κορύφωσις τοῦ κκοῦ ἐπιφέρῃ διόρθωσιν, οἷα ἐπὶ λέβη μετὰ τὰ βουλγαρικά. Τὴν γνώμην τῶν κυρίων τούτων ἠθέλωμεν καὶ ἡμεῖς συμμερισθῆ, ἂν ὁ ἐπικυβερνητικὸς διορισμὸς δὲν διέψευδε τὴν διόρθωσιν ταύτην.

* *

«Τὰ σφάλματα τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.» Τὸ βήτην τοῦτο ἐπανελάμβανε ποτιζουσα διὰ πικρῶν δακρύων τὰ διὰ τὸν χορὸν ἐτοιμασθέντα ἐνδύματα ἡ θυγάτηρ ὑποδίκου τινος ὑπουργοῦ, προσκληθέντος τὴν μὲν πρωτοεταίαν νὰ ὑπάγῃ τὴν δὲ ἐπιούσαν νὰ μὴν ὑπάγῃ εἰς τὸν βασιλικὸν χορὸν.

* *

Ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρίπολος ἐνθουσιάζεται μὲν κάλλιστα ἔτι δὲν ὑπέγραψε χαρτίον τι ὑπογράφειν παρὰ πάντων τῶν λοιπῶν τῆς Νομικῆς σχολῆς καθηγητῶν, φαίνεται ὅμως λησμονήσας ἐντελῶς τί ἔπαθε μὴ ὑπογράψας.

* *

Ὅσα περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν πρέσβειων ἔγραψεν ἡ «Ἦρα» ἦσαν ἄωρα.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

KIBΩΤΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Ἦμην ὑποβολεὺς ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τῶν Βορδινγῶν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ κ. Λαθέρν σχηματίζει θίασον διὰ τὰς Ἀθήνας ἐπεφάσινα νὰ ἔλθω δεύτερος ἐξ ἴψωνος, καίτοι δημολογῶ ἔτι πρὸς τοῦτο δὲν κέκτημαι τὰ προσόντα· ἀλλὰ εἰς τὴν ιδέαν μου ταύτην μὲ ἐνίσχυσε ἡ ἀνύψωσις καὶ ἄλλων πολλῶν συναδέλφων μου, οἵτινες ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐκεῖ κάτω, ἐδῶ ἔγειναν διευθυνταί, πρῶτοι ἐξ ἴψωνοι, τρανοί, μεγάλοι. Σᾶς βεβαιῶ ἔτι δὲν μετενόησα διὰ τὴν ἔλευσίν μου καὶ ἐλπίζω μὲ τὸν καιρὸν καὶ εὐδοκίᾳ τῆς σεβαστῆς ἐπιτροπῆς νὰ γίνω καὶ ἐγὼ διευθυντής.

Τὸ κοινὸν μοὶ ἀρέσκει, τῶρα μάλιστα ὅτε τὸ εὐανεΐσισ εὐχαριστοῦμαι ἔτι μάλλον. Διὰ νὰ χειροκρατηθῆ τις ἐδῶ ἀρκεῖ νὰ κάμνῃ σχήματα καὶ χοροὺς ἐπὶ σκηνῆς καὶ νὰ ἐνόησι τὰς χεῖράς του ὡς ὁ συνάδελφός μου κ. Βουδιᾶ, τὸν ὅποιον διὰ τοῦτο καὶ τὸ κοινὸν ἀνευφύμησεν ἐν τῷ μελοδράματι Ἄρ ἤμην Βασιλεὺς. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς φωνῆς τὸ κοινὸν χειροκρατεῖ μάλλον ἐκείνον τοῦ ὁποῦ ὁ τελικὸς φθόγγος παρατείνεται ἐπὶ μακρόν· καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ πρόκειται νὰ ζήσω ἐν Ἀθήναις εἰς τοῦτο γυμνάζω τὴν ὀξυφωνικὴν μου ιδιότητα. Τοῦτο εὐχαριστεῖ πάντα τεχνίτην καὶ μάλιστα ἀδέξιον, εἰ καὶ ὑπάρχουσι στιγμαὶ καθ' ἃς ὁ φωνάζων ἀοιδὸς ὁμοιάζει πρὸς τὸν φύλακκα σκοπὸν τὸν κραυγάζοντα ἀα.....λλαγή.

Μίαν παραξενάδα κυρίων τινῶν τοῦ κοινοῦ δὴν ἠδυνή-

θην νὰ ἐννοήσω. Ἐνθ' χειροκρατοῦσι τὰ πηδήματα καὶ τὰς κλωμενάς ἐδῶ τοῦμπας (παράδειγμα ἡ ζητηθεῖσα ἐπανάληψις τῆς τοῦμπας ἐν τῷ μελωδ. δομῆν τοῦ συναδέλφου μας κ. Κοῦν τοῦ ὑποκρινομένου τὸν γέροντα καλόγηρον) ἐνθ' λέγω τοῦτο συμβαίνει, προχθὲς ἐν τῇ Κόρῃ Ἰγκῶ ἐσύριζαν τὴν συνάδελφόν μας κυρίαν Βέρδαν διότι ἐφαίνετο ὁ παῦς αὐτῆς ἕλιγον ἄνωθεν τοῦ ἀστραγάλου· τότε δὲ μάλλον παρᾶξενον μοὶ ἐφάνη τοῦτο, ὅτω ἐν τῷ μελοδράματι Χαίδω πάντες ἀποθαυμάζουσι οὐ μόνον τοὺς πόδας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μακροὺς τῶν γαυτικῶν ἐνδεδυμένων γυναικῶν.

Πολλὰ ἐπισησὶδιαι ἠδυνάμην κ. Συντάκτα νὰ γράψω καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς θεατρικῆς οικονομίας, ἂν δὲν ἤθελα νὰ μὴ καταχρασθῶ τῆς καλωσύνης σας. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι καθ' ἑκάστην καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συνάδελφοί μου βλέπομεν καὶ ἀκούομεν πράγματα περίεργα. Ἀλλὰ ταῦτα συμβαίνουν ὅπισθεν τοῦ παραπετάσματος καὶ χρειάζεται αἰσιπία. Ἄλλως τε πολλὰ διαδίδονται καὶ ψευδή. Οὕτω δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω ὅτι νέος τις κύριος φοιτῶν εἰς τὸ θεάτρον πρέτεινεν εἰς χρυστόχρον τὴν ἀλλαγὴν ἀδάμαντος ἐν τινι δακτυλιδίῳ δι' ὑάλου, ἔπως ἀπατήσῃ ἠθοποιὸν τινα ζήτησασεν τὸ δακτύλιον. Ὁμοίως δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω ὅτι ἀξιότιμος γέρον κύριος, ἔχων θυγατέρας ὑπάνδρους, ἐπέθη δι' ἐπιστολῆς ὑπὸ τὴν διάθεσιν ἄλλης ἠθοποιοῦ, καὶ ὅτι ἀπαντήσας ἄρνητην ἐθεάτο περιδιαβάζων δ.αρκῶς ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν πίπτουσαν χιόνα. Ὑποθέτω ὅτι ταῦτα πάντα ἐπίτηδες διαδίδουσι καυχρησιολογοῦσιν αἱ ἡμέτεραι ἠθοποιοί. Καθῶς ἐπίσης διεδόθη ὅτι ἀνωτέρα τις ἠθοποιὸς εἶπε πρὸς κύριόν τινα παλιωροκοῦντα αὐτὴν τὴν φράσιν il faut vous s'ignier καὶ τοῦτο φαίνεται παρᾶξενον, ἂν καὶ τὴν φράσιν σήμερον ἐπαναλαμβάνουσι γελῶσαι καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες τοῦ χοροῦ.

Ταῦτα διὰ σήμερον, κ. Συντάκτα ὡς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ προσεχῶς ἀποσταλησόμενα ὑμῖν θεατρικὰ δελτία.

A. Τραμπολίνης.

Υ. Γ. Ἄν ἀπορῆτε διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἑλληνικοὺς ὄρους καὶ τὰ μεταφρασθέντα ὀνόματα, μάθετε τοῦτο. Προχθὲς εἰσῆλθον διὰ νὰ πάρω ἐν punch εἰς τὸ καφετεῖον τὸ λεγόμενον Grand Club, ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης ἠγνόει τί ζητῶ· χάρις δὲ εἰς τὴν κίλωσίνην κυρίου τινὸς παρευρεθέντος ἔμαθα ὅτι τὸ punch μετεφράσθη ἑλληνιστὶ καὶ λέγεται ἐν τούτῳ τῷ καφετεῖῳ πεντάκρατον. Ἐπειδὴ δὲ μοὶ εἶπον ὅτι μεταφραστῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων, καὶ δὴ καὶ θεατρικῶν ὄρων εἶναι ὁ κ. Καμπούρογλου· ἀ. συντάκτης τῆς Ἑφημερίδος ἀπατάθη ἐν εἰς τοῦτον, ἐφ' ὃ καὶ ἐκφράζω αὐτῷ πολλὰς χάριτας.

Ἐπεθύνας Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.